

डा. स्टेफेन इ. जोन्स

सृष्टिको लागि परमेश्वरको अद्भूत योजना (God's Marvelous Plan for Creation)

भाग ४ छुटकारा र महोत्सव (Redemption and Jubilee)

के तपाईंलाई थाहा छ, धेरै पहिले परमेश्वरले तपाईंसँग प्रतिज्ञा गर्नुभयो ? उहाँले सबैको लागि प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो । यदि तपाईं यस पृथ्वीमा बस्नुहुन्छ, भने यो तपाईंलाई पनि लागू हुन्छ ।

धेरै पहिले, नोहाको समयमा, परमेश्वरले पृथ्वीमा बस्ने सबै जीवित मानिसहरू र प्राणीहरूसँग करार गर्नुभयो । उहाँ आफैले अब उसो पृथ्वीलाई नाश गर्ने छैन भनेर आफूले भनेको सपथको कारण बाँध्नुभयो (उत्पत्ति ९:१७)।

केही शताब्दी पछि, मोशाको समयमा, उहाँले उहाँ को हुनुहुन्छ भनी जनाउन त्यही प्रकारको सपथ बाँध्नुभयो । परमेश्वरले हामी सबैलाई उहाँको प्रजा र हाम्रो परमेश्वर हुन एउटा सपथ बाँध्नुभयो । त्यसपछि उहाले भन्नुभयो (व्यवस्था २९:१४, १५)

“म यो सपथसहितको करार तिमीहरू आज परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको सामु हामी खडा हुनेसँग मात्र बाँध्दैनं, तर आज अब हामीसँग यहाँ नहुनेहरूसित पनि म बाँध्दछु । ”

यो समयमा भएका इस्राएलीहरूले यो सपथको साक्षी दिए, तर यो उनीहरूलाई मात्र दिइएको थिएन । परमेश्वरले भन्नुभयो यो पूरै पृथ्वीको लागि लागू हुनेछ—“तर आज अब हामीसँग यहाँ नहुनेहरूसित पनि म बाँध्दछु ।”

परमेश्वरले यो सपथ लिँदा के तपाईं त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो ? अवश्य पनि तपाईं त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो । यदि तपाईं त्यति बेला त्यहाँ नभए पनि यो सपथ तपाईंलाई अबैपनि लागू हुन्छ ।

के तपाईं यसले भन्न खोजेको कुरा बुझ्नुहुन्छ ?

परमेश्वरले आफैले आफूमा जिम्मेवारी लिनुभयो र तपाईं उहाँको चेलाहरू मध्ये एक हुन सक्नुभएको होस् भनी उहाँ तपाईंको परमेश्वर हुनसक्नुभएको होस् भन्नका खातिर उहाँ यो सपथद्वारा बाँध्नुभयो ।

उहाँले यो भन्नुभएन, “यदि तिमी असल भयौ भने म तिमीलाई मेरो मानिसहरू मध्ये एक बनाउने छुं ।”

उहाँले यो भन्नुभएन, “म प्रत्येक मानिसहरूलाई म कहाँ आउने मौका दिनेछु, यदि तिनीहरूले मलाई पछ्याउने प्रतिज्ञा गरे भने म तिनीहरूलाई मेरो प्रजा बनाउने छुं ।”

होईन, परमेश्वरले यो कार्य गर्न आफ्नै इच्छाद्वारा र उहाँको आफ्नै शक्तिद्वारा यो सपथ खानुभयो । यो उहाँको प्रतिज्ञा हो ।

दुईवटा करारहरू

परमेश्वरले मानिसहरूसँग दुई प्रकारको करारहरू बाँध्नुभयो । एउटा, परमेश्वरले हामीहरूसँग प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ । अर्को चाहिँ, हामीले परमेश्वरसँग प्रतिज्ञा गर्दछौं । किनभने परमेश्वरले यो प्रतिज्ञा गर्नुभयो, र यो पूरा गर्न पनि जिम्मेवार हुनुहुन्छ । जब हामीले प्रतिज्ञा गर्दछौं, हामी त्यो वचन पूरा गर्न जिम्मेवार हुन्छौं । यो साधारण छ । जसले प्रतिज्ञा गर्दछ, उसले प्रतिज्ञा पालन गर्नुपर्दछ ।

बाइबलले हामीलाई भन्दछ छ कि मोशाले इस्राएलीहरूलाई मिश्र देश देखि अगुवाइ गरेर ल्याए र सिनै पर्वतमा ल्याए । त्यहाँ तिनीहरूलाई परमेश्वरसँग प्रतिज्ञा (करार) गर्न लगाइयो (प्रस्थान १९: ८)। तिनीहरूले स्वीकार गरे । त्यसकारण तिनीहरूले परमेश्वरलाई सधैं आज्ञा पालन गर्न प्रतिज्ञा गरे, र आफ्ना सन्तानहरूलाई पनि सो प्रतिज्ञाले बाँधे । तिनीहरू सबैको असल अभिप्राय थियो, तर तिनीहरू आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्न असफल भए । त्यसकारण करार असफल भयो र पालना गरिएन ।

तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई अझै प्रेम गर्नुभयो तर तिनीहरूलाई छोड्नुभएन । यो समस्याको समाधान के थियो त ?

चालिस वर्षपछि, परमेश्वरले तिनीहरूलाई र पृथ्वीमा भएका सबै प्राणीका लागि आफ्नो प्रतिज्ञा गर्नुभयो । यो भनेको बाचा वा कसम हो जुन मैले अधि नै बताईसकेको छु ।

परमेश्वरको पनि असल अभिप्राय थियो । फरक कुरा भनेको परमेश्वरसँग प्रतिज्ञा पूरा गर्न सक्ने खूबी थियो । तर पनि धेरैले उहाँले सबै मानवजातिलाई बचाउन सक्ने खूबीमा शंका गरे । तिनीहरूले उहाँले तिनीहरूको स्वतन्त्र इच्छा विरुद्ध निर्णय गर्न सक्नुहुन्न भन्ने ठाने ।

शैतानले तपाईंलाई कार्य गर्न लगाउन सक्छ तर परमेश्वरले गर्नुहुँदैन । साँच्चै हो त ? के परमेश्वर गर्नै नसक्ने हुनुहुन्छ त ? के मानिसको इच्छा परमेश्वरको भन्दा बलियो छ त ?

के परमेश्वरले गर्न नसक्ने कुनै कुरा छ र यो कुराले उहाँले सबै मानवजातिलाई बचाउन सक्नुहुन्छ त ?

के हामीले परमेश्वरलाई असल गर्न प्रयास गरेको र असल अभिप्राय राखेकोमा धन्यवाद दिनैपर्छ ? के उहाँले गर्न सक्ने सबै कुरा गर्नुभयो तर के अन्तमा हामीले उहाँले यो प्रतिज्ञा पूरा गर्न सक्नु भएन भनी स्वीकार गर्नु पर्छ ? के परमेश्वर असफल हुनुभएको छ त ?

के परमेश्वरले आफ्नो प्रतिज्ञालाई स्थिर राख्न सक्नुहुन्छ ?

एउटा प्रश्न भनेको के परमेश्वरसँग बाँचालाई पूरा गर्नको लागि साँच्चै नै शक्ति छ त ? धेरैले परमेश्वर यो सबै पृथ्वीका मानिसहरूलाई बचाउन र तिनीहरूको जीवनको उद्देश्यलाई पुनःस्थापित गर्न सक्षम हुनुहुन्न भनी विश्वास गर्दछन् । तर कसैले पनि उहाँले गर्न सक्नुहुन्न भनी प्रतिज्ञा गर्नुहुँदैन । परमेश्वर आफैले पनि यस्तो गर्नुहुँदैन ।

वास्तवमा, तिनीहरूले के भनिरहेका छन् भने परमेश्वरले बाँचा त बाँध्नुभयो तर पूरा गर्न सक्नुभएन किनभने यसो गर्न उहाँसँग कहिल्यै शक्ति भएन । यदि यो कुरा सत्य हुन्थ्यो भने परमेश्वरले आफूले पूरा गर्न नसक्ने प्रतिज्ञा गर्नुहुने थिएन । तर उहाँले यो प्रतिज्ञा गर्नुभयो र उहाँले हामीलाई यसमा विश्वास गर्न भन्नुहुन्छ, र उहाँ यो पूरा गर्न सक्षम हुनुहुन्छ ।

अर्को शब्दमा, परमेश्वरले उहाँमा हामीलाई विश्वास गर्न भन्नुहुन्छ । उहाँले हामीमा हाम्रो सक्षमता अनुसारको विश्वास चाहनुहुँदैन, जहाँ हामीले परमेश्वरसँग गरेको प्रतिज्ञा पूरा गर्न सक्दैनौ । के तपाईंले फरक पाउनुभयो ?

फरक चाहिँ यो कुरा गर्नको लागि को जिम्मेवार रहेछ त—तपाईं वा परमेश्वर ?

के तपाईंले कहिल्यै परमेश्वरसँग प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ ? के तपाईं आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्न सक्षम हुनुभएको छ ? के तपाईंले आफ्नो जीवन परिवर्तन गर्न प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ, जसले गर्दा उहाँ खुशी हुनुभएको होस् ? के तपाईं सफल हुनुभयो ?

मेरो अनुमानमा तपाईंले यो गर्नुभएन । म आफैले पनि परमेश्वरसँग हजारौं प्रतिज्ञा गरेको छु तर ती सबै मेरो असल अपेक्षामा सीमित भए । प्रत्येक क्षण म आफैले पाप नगर्न परमेश्वरसँग प्रतिज्ञा गरे तर असफल भए ।

त्यसकारण मैले पत्ता लगाए कि परमेश्वरले मेरो लागि र सारा संसारको लागि प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो । त्यसले सबैथोक परिवर्तन गरिदियो । मेरो असल अभिप्रायःको लागि मैले विश्वास गर्न म जिम्मेवार थिएन । मैले अचानक देखे कि मलाई परिवर्तन गर्नका लागि परमेश्वर जिम्मेवार हुनुहुन्थ्यो ।

अचानक मेरो विश्वास परिवर्तन भयो । मैले महशूस गरे कि म मेरो सक्षमतामा विश्वास गर्न आवश्यक छैन । मैले उहाँमा मात्र विश्वास गरेको र उहाँको वचन पालन गर्न उहाँको सक्षमता आवश्यक ठाने ।

तपाईंले देख्नुभयो कि म मण्डलीमा मलाई यो कुरा सिकाइएको थियो कि मैले येशूलाई पढ्याउन गरेको निर्णयले मलाई बचाउने छ र मलाई परमेश्वरको सन्तान मध्ये एक बनाउने छ । समस्या भनेको उहाँलाई जति सक्दो चाँडो मेरो मुक्तिदाता भनी मैले गरेको कुरा मेरो निर्णय (वाचा) थियो । मैले यो पत्ता लगाए कि मेरो असल अभिप्रायः भएपनि म मेरो निर्णयमा असम्भव भएको पाएँ ।

म यसका लागि धेरै संघर्ष गरे । मलाई थाहा छ, अरू पनि यस्तै संघर्ष गरिरहेका छन् । धेरै मानिसहरू निराश छन् र परमेश्वर तर्फ कहिल्यै फर्किन सक्दैन भनी सोचेर हार खान्छन् । तिनीहरूले विचार गर्दछन्, परमेश्वर साह्रै पवित्र हुनुहुन्छ र उनीहरू साह्रै पापी छन् ।

यो त्यति बेला हुन्छ जब हामीले प्रत्येक कुरा हाम्रो आफ्नै इच्छामा, निर्णयमा, र प्रतिज्ञामा आधारित हुन्छ । पुरानो करारको मार्ग भनेको मृत्युको अन्त हो ।

तर परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ । तपाईं आफैले आफैलाई प्रेम नगरेपनि परमेश्वरले भने प्रेम गर्नुहुन्छ । किनभने उहाँ प्रेम हुनुहुन्छ । उहाँले आफ्नो सार्वभौमिक स्वतन्त्र इच्छा र उहाँको आफ्नो सपथको कारणले गर्दा पनि तपाईं लगायत सारा मानिसहरूलाई बचाउन कदम चाल्नुभयो ।

छुटकाराको नियम

छुटकाराको नियमले नजिकको आफन्तले बेचिएको व्यक्तिलाई निखन्न सक्ने अधिकार प्रदान गर्दछ (लेवी २५:४८-४९) । अर्को मालिकले बोलाउन नचाहे पनि छुटकारा दिनेको आफ्नो अधिकार हुन्छ । त्यसपछि छुटकारा गरिएको दास, उसको आफन्तको ऋणी हुन्छ । उसको ज्यालादारी नोकरजस्तै भएर प्रवासी मालिकका लागि उ काम गर्न बाध्य हुन्छ । यदि यसो नगरेमा उसको आफन्तले उसलाई निकाल्न सक्ने निर्णय गर्ने छ ।

येशू हाम्रो मुक्तिदाता हुनुहुन्थ्यो, उहाँले नै यस संसारको पापको मूल्य चुकाउनु भयो । उहाँ हाम्रो नातेदारको रूपमा योग्य हुनुभयो, किनभने हिब्रू २: ११ ले भन्छ, “किनकि पवित्र तुल्याउनुहुने र पवित्र तुल्याइएकाहरू पनि सबै एउटै परिवारका हुन त्यसैकारण तिनीहरूलाई भाइ भन्नमा येशू शर्माउनुहुन्छ ।”

फेरि हामी हिब्रू २: १४ मा पढ्छौं, “किनकि छोरा-छोरीहरू मासु र रगतका सहभागी भएका हुनाले उहाँले पनि त्यही स्वभाव लिनुभयो ।” यदि तपाईंमा मासु र रगत छ भने येशू हाम्रो नातेदार हुनुहुन्छ । छुटकारा गर्नको लागि उहाँसँग कानुनी अधिकार छ । म विश्वास गर्छु, यो सबै संसारको लागि हो ।

येशूले हामीलाई उहाँको नोकरलाई जस्तै किन्नुभयो र उहाँसँग हामी प्रति कानुनी अधिकार छ, कि हामीले उहाँको सेवा गरेको आशा गर्नुहुन्छ । त्यसकारण, प्रेरित पावल आफैलाई “म पावल, येशू ख्रीष्टको दास, प्रेरित हुनलाई बोलाइएको” (रोमी १:१) भन्छन् । उनले आफूलाई एउटा छुटकारा पाएका दास भनी दावी गर्दछन् । उहाँसँग कुनै पनि ऋणी (छुटकारा पाएका समेत) हरूले ऋण दिएका आफ्ना ऋणीहरूलाई क्षमा गर्ने अधिकार छ । जुन येशूले कूसमा सबै मानवजातिका पापहरू क्षमा गर्नुभयो । उहाँको क्षमादान साँचो थियो, तर उहाँले अबै पनि हामीबाट उहाँको सेवा गरेको चाहनुहुन्छ ताकि हामीले उहाँको तरिकाहरू सिक्न सकौं । यसरी हाम्रो हृदय परिवर्तन गर्नुहुन्छ ताकि हामी उहाँको प्रेमका सन्तान हुन सकौं ।

व्यवस्थाको सुनौलो महोत्सव (The Law of Jubilee)

तब कुनै एक जना व्यक्तिलाई ऋणको कारण दासत्वको सजाय दिइन्थ्यो, उसको सजाय व्यवस्थाको सुनौलो महोत्सवको कारण सीमित गरिएको थियो । उसले कति ऋण बोक्यो भनी हामीलाई त्यसको चिन्ता छैन, व्यवस्थाले उसलाई सुनौला महोत्सवमा स्वतन्त्र हुनुपर्छ भनी भन्दछ । हिब्रू पात्रो अनुसार व्यवस्थाको सुनौला महोत्सव पचासौं वर्षमा हुन्थ्यो । सो पात्रोमा सात दिनको हप्ताहरू र सात वर्षको खेतीपातीको चक्रहरूमा बाँडिएको थियो । प्रत्येक सातौं दिनमा मानिसहरूलाई विश्राम दिइन्थ्यो । सातौं वर्षमा खेतीपाती नगरी जग्गाले पनि विश्राम पाउँदथ्यो ।

यसका अतिरिक्त, प्रत्येक सात गुणा सात (४९ वर्ष) पछिको पचासौं वर्षमा व्यवस्थाको सुनौलो महोत्सव हुन्थ्यो । प्रत्येक सुनौलो महोत्सव ४९ वर्षपछि आउन्थ्यो । लेवी २५:१० मा व्यवस्थाले भन्दछ, “पचासौं वर्षलाई पवित्र मान्नु, र सारा देशका बासिन्दाहरूलाई स्वतन्त्रताको घोषणा गर्नु । त्यो तिमीहरूका लागि पुनर्स्थापनको वर्ष होस्, र हरेक मानिस आफ्नो जग्गाजमिन र आफ्नो परिवारमा फर्कोस् ।”

सबै बाँकी रहेका ऋण मिनाह (रद्द) गरिन्थ्यो । उनीहरूको ऋणको कारणले गर्दा गुमाएका सबै सम्पत्ति फिर्ता गरिनलाई नोकरहरूलाई छुटकारा दिइन्थ्यो । सुनौलो महोत्सवमा क्षमा दिन नसक्ने कुनै ऋण हुँदैनथ्यो । यो यस्तो व्यवस्था थियो ।

जब यो नियम इस्राएलको राष्ट्रमा लागू भयो, तर यसलाई इन्कार गरियो । तिनीहरूले कहिल्यै सुनौलो वर्षलाई मनाएनन्, किनभने तिनीहरूले परमेश्वरको करुणामय व्यवस्थालाई इन्कार गरे । आज पनि धेरै मण्डलीहरूमा यसप्रकारको प्रेम र करुणाको कमि रहेको पाईन्छ ।

अहिले पनि केही मण्डलीहरूले मात्र इतिहासको अन्तको दिनमा सुनौलो महोत्सव हुनेछ भनी विश्वास गर्दछन्, जहाँ सबै मानिसहरूको पापरूपी ऋण फिर्ता (क्षमा) हुनेछ । केही मानिसले मात्र आदमको पापको ऋणको कारण पापको दासत्वमा हुँदा हाम्रो खोसिएको अधिकार फिर्ता हुनेछ भनी विश्वास गर्दछन् ।

तब व्यवस्था पूरा गरिने छ, किन भने यसले पृथ्वीमा परमेश्वरको ईश्वरीय योजना पूरा हुनेछ भनी प्रकट गर्दछ । पाप चाहिँ ऋणको रूपमा बेवास्ता गरिएको छ, र अन्त्यको दिनमा शुद्ध अनुग्रहद्वारा सबै ऋण फिर्ता (क्षमा) हुनेछ । सुनौलो महोत्सवको व्यवस्था (नियम) अनुग्रहको व्यवस्था हो । यसले ईश्वरीय न्यायमा सीमितता प्रदान गर्ने कार्य गर्दछ, किनभने यो परमेश्वरको प्रेमको प्रकाश हो । उहाँको न्याय उहाँको हृदयको प्रेमबाट आउँछ ।

परमेश्वरका लागि साँचोरूपमा पवित्र हुनको लागि, उहाँ आफैमा र उहाँको प्रेममा सत्य हुनै पढ्छ ।

त्यसकारण, हामीले बाइबलले भनेको यो असीमित (इयोनिअन) न्यायको बारेमा जान्न महत्वपूर्ण छ । तर यसले अनन्तको दण्डको बारेमा कुरा गर्दैन । कहिल्यै पनि नसकिने क्षमा विनाको न्याय चाहिँ परमेश्वरको प्रेमको उल्लंघन र उहाँको प्रेमको अपमान हो ।

यदि तपाईंले संसारलाई बचाउने परमेश्वरको प्रतिज्ञामा विश्वास गर्नुहुन्छ, र यदि तपाईंलाई परमेश्वरले विशेष रूपमा बचाउन सक्नुहुन्छ भनी विश्वास गर्नुहुन्छ भने, उहाँको प्रेम तपाईंको हृदयमा अगाडिबाट पूरा भएको छ । अब, तपाईंले उहाँलाई तपाईंको छुटकारा दिने र सुनौलो महोत्सवको रूपमा थाहा गर्न सक्नुहुनेछ ।

परमेश्वरको राज्य सेवकाइहरू (God's Kingdom Ministries)

६२०१ यूनिभर्सिटी एभ. एनई

फाइडले, एमएन ५५४३२

अधिक जानकारीको लागि: <http://www.gkmtracts.com/redemption-and-jubilee>